

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการวิจัยที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น สามารถเสนอผลการวิจัยได้เป็น ๒ ตอนคือ

ตอนที่ ๑ ผลการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนาโดยการแสดงข้อมูลในลักษณะร้อยละ ได้แก่

๑. ผลแสดงร้อยละของข้อมูลด้านลักษณะประชากร ได้แก่
 - ๑.๑ สถานภาพ
 - ๑.๒ เพศ
 - ๑.๓ ศาสนา
 - ๑.๔ การศึกษา
 - ๑.๕ อายุ
 - ๑.๖ ขนาดครอบครัว
 - ๑.๗ รายจ่าย
 - ๑.๘ ฐานะทางเศรษฐกิจ
๒. ผลแสดงร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับข่าวสาร ได้แก่
 - ๒.๑ ความบ่อยครั้งในการ เปิดรับข่าวสารทั่วไปทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์
 - ๒.๒ ประเภทของข่าวสารทั่วไปที่เปิดรับทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์
 - ๒.๓ ความบ่อยครั้งในการ เปิดรับสารต้านบ่อนักยา เสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์
 - ๒.๔ ลักษณะของสารด้านการบ่อนักยา เสพติดที่เปิดรับทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์
 - ๒.๕ การจำได้เกี่ยวกับสารด้านการบ่อนักยา เสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์
 - ๒.๖ ความรู้เกี่ยวกับสารด้านการบ่อนักยา เสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์
 - ๒.๗ ทิศนคติต่อสารด้านการบ่อนักยา เสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์

๒.๘ ความพึงพอใจ เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์

๒.๙ ความคุ้นเคยต่อคำขวัญและสัญลักษณ์ "รักชีวิต ป้องกันยาเสพติดเดี๋ยวนี้"

ตอนที่ ๒ ผลแสดงการวิเคราะห์สมมุติฐาน แบ่งออกได้ดังนี้

๑. ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความบ่อยครั้งของการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์ของประชาชนที่มี สถานภาพ เพศ การศึกษา อายุ ขนาดครอบครัว และฐานะทาง เศรษฐกิจแตกต่างกัน โดยอธิบายผลเชิงวิเคราะห์ในรายละเอียดดังนี้

๑.๑ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุ และสื่อโทรทัศน์ระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพแตกต่างกัน

๑.๒ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุ และสื่อโทรทัศน์ระหว่างกลุ่มที่มีเพศแตกต่างกัน

๑.๓ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและสื่อโทรทัศน์ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

๑.๔ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุ และสื่อโทรทัศน์ระหว่างกลุ่มที่มีอายุแตกต่างกัน

๑.๕ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและสื่อโทรทัศน์ระหว่างกลุ่มที่มีขนาดครอบครัวแตกต่างกัน

๑.๖ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุ และสื่อโทรทัศน์ ระหว่างกลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน

๒. ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์ของประชาชนที่มี สถานภาพ เพศ การศึกษา อายุ ขนาดครอบครัว และฐานะทาง เศรษฐกิจแตกต่างกัน โดยอธิบายเชิงวิเคราะห์ในรายละเอียดดังนี้

๒.๑ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพแตกต่างกัน

๒.๒ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีเพศแตกต่างกัน

๒.๓ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาแตกต่างกัน

๒.๔ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีอายุแตกต่างกัน

๒.๕ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีขนาดครอบครัวแตกต่างกัน

๒.๖ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน

๓. ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์ของประชาชนที่มีสถานภาพ เพศ การศึกษา อายุ ขนาดครอบครัวและฐานะทางเศรษฐกิจ แตกต่างกัน โดยอธิบายเชิงวิเคราะห์ในรายละเอียดดังนี้

๓.๑ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพแตกต่างกัน

๓.๒ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีเพศต่างกัน

๓.๓ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาแตกต่างกัน

๓.๔ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีอายุ แตกต่างกัน

๓.๕ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีขนาดครอบครัวแตกต่างกัน

๓.๖ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน

๔. ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์ของประชาชนที่มี สถานภาพ เพศ การศึกษา อายุ ขนาดครอบครัวและฐานะทาง เศรษฐกิจแตกต่างกัน โดยอธิบายเชิงวิเคราะห์ในรายละเอียดดังนี้

๔.๑ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพแตกต่างกัน

๔.๒ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีเพศแตกต่างกัน

๔.๓ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาต่างกัน

๔.๔ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีอายุแตกต่างกัน

๔.๕ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องของความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีขนาดครอบครัวแตกต่างกัน

๔.๖ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความพึงพอใจต่อสารด้านป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจแตกต่างกัน

๕. ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดของประชาชนที่มีความบ่อยครั้งในการ เปิดรับสารด้านการป้องกันยา เสพติดทางสื่อวิทยุและสื่อโทรทัศน์ แตกต่างกัน

๖. ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยา เสพติดของประชาชนที่มีอัตราการเปิดรับสารด้านการป้องกันยา เสพติดทางสื่อวิทยุและสื่อโทรทัศน์ แตกต่างกัน

๗. ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยา เสพติดของประชาชนที่มีอัตราการ เปิดรับสารด้านการป้องกันยา เสพติดทางสื่อวิทยุและสื่อโทรทัศน์ แตกต่างกัน

สัญลักษณ์ทางสถิติ

N	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
N.S.	หมายถึง	ไม่มีความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ (no significant)
*	ในตาราง	หมายถึง มีความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ ๐.๐๕
d.f.	หมายถึง	ขั้นแห่งความอิสระ (degree of freedom)
P	หมายถึง	ความน่าจะเป็น (probability)
SS	หมายถึง	Sum of Squares
MS	หมายถึง	Mean Squares

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ปรากฏผลในรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ ๑ ผลการวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยการแสดงข้อมูลในลักษณะร้อยละ

๑. ข้อมูลทางด้านลักษณะประชากร^๑

๑.๑ สถานภาพ กลุ่มเป้าหมายของการวิจัยครั้งนี้มุ่งที่กลุ่มเยาวชนนอกสถานศึกษากับกลุ่มบิดามารดา และจากการสำรวจปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างหรือผู้รับการสัมภาษณ์ที่ได้ศึกษาครั้งนี้เป็นบิดามารดา จำนวน ๑๖๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๗ ซึ่งมากกว่า เยาวชนนอกสถานศึกษาเพียงเล็กน้อย คือเยาวชนนอกสถานศึกษา ๑๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๓ ของตัวอย่างทั้งหมดจำนวน ๓๑๕ คน

๑.๒ เพศ กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา เป็น เพศหญิงมากกว่า เพศชายเล็กน้อย โดยเพศหญิงมีจำนวน ๑๖๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๓ และ เพศชายจำนวน ๑๔๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๗

๑.๓ ศาสนา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธคิดเป็นร้อยละ ๕๔.๖ และนับถือศาสนาอื่นเป็นจำนวนเล็กน้อยคือ อิสลามร้อยละ ๒.๕ คริสต์ร้อยละ ๒.๒

๑.๔ การศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาที่ ๔ คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๔ รองลงมาคือผู้ที่จบ ม.ศ. ๓ หรือเทียบเท่า จบป. ๗ หรือเทียบเท่า

^๑ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก ตารางที่ ๔๔ ตารางที่ ๕๖

จบ ม.ศ. ๕ หรือ ม.ศ. ๖ ไม่เคยเรียนเลย คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๖ ๑๗.๑ ๑๑.๔ และ ๘.๓ ตามลำดับ นอกจากนี้จบอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และจบปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๑.๓

๑.๕ อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุในระหว่าง ๑๕ - ๒๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๔ รองลงมาคือผู้ที่มีอายุระหว่าง ๓๖-๔๕ ปี และ ๒๖-๓๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑ และ ๑๔.๓ ตามลำดับ ส่วนผู้ที่มีอายุระหว่าง ๔๖-๕๕ ปี และ ๕๖-๖๕ ปี มีจำนวนเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ ๗.๕ และ ๗.๓

๑.๖ ขนาดครอบครัว กลุ่มตัวอย่างหรือผู้รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีครอบครัวขนาดปานกลางคือมีสมาชิกอยู่ในระหว่าง ๕-๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๕ รองลงมา เป็นครอบครัวเล็กซึ่งมีสมาชิกไม่เกิน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๔ และเป็นครอบครัวขนาดใหญ่ที่มีสมาชิก ๔ คน ถึง ๘ คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๗

๑.๗ รายจ่าย กลุ่มตัวอย่างกว่าครึ่งเล็กน้อยมีรายจ่ายเกิน ๒,๐๐๐ บาท ต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๑ รองลงมามีรายจ่ายในระดับกลางคือ ๕๐๐ บาทขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาทต่อเดือนคิดเป็นร้อยละ ๓๖.๕ และมีรายจ่ายไม่เกิน ๕๐๐ บาทต่อเดือนซึ่งถือเป็นระดับต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๑

๑.๘ รายได้ รายได้ซึ่งถือว่าเป็นดัชนีสำหรับการวัดฐานะทาง เศรษฐกิจของผู้รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับ ๑,๐๐๐ บาทขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๕ รองลงมาเกิน ๓,๐๐๐ บาทต่อเดือนคิดเป็นร้อยละ ๓๔.๗ และมีรายได้น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาทต่อเดือนคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๘

ดังนั้นกล่าวโดยสรุปได้ว่า ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างหรือผู้รับการสัมภาษณ์ที่ทำการศึกษาคั้งนี้ มีทั้งกลุ่มบิดามารดาและกลุ่มเยาวชนนอกสถานศึกษา ในจำนวนใกล้เคียงกัน และมีอัตราของเพศหญิงสูงกว่าเพศชายเพียงเล็กน้อย กลุ่มตัวอย่างที่ทำการสุ่มมานี้ ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา ทั้งกลุ่มบิดามารดาและกลุ่ม เยาวชนนอกสถานศึกษาที่มีอายุไม่เกิน ๒๕ ปี เป็นจำนวนเกินครึ่งเล็กน้อย นอกจากนี้ผู้รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เกินครึ่งเล็กน้อยมีสมาชิกครอบครัวขนาด ๕-๘ คน และมีรายจ่ายเกิน ๒,๐๐๐ บาทต่อเดือน แต่ส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่าง เกือบครึ่งหนึ่งมีรายได้ ๑,๐๐๐บาทขึ้นไปถึง ๓,๐๐๐ บาท

๒. ข้อมูลทางด้านพฤติกรรมมารับข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติด^๑

๒.๑ ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารทั่วไปทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์

วิทยุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ฟังวิทยุทุกวันคิดเป็นร้อยละ

๔๑.๖ รองลงมาร้อยละ ๔๐.๓ ฟังวิทยุ ๑-๒ วันต่อสัปดาห์ และมีผู้ฟัง ๓-๕ วันต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๕ นอกจากนี้มีผู้ฟัง ๑-๒ วันต่อเดือน เพียงเล็กน้อยคิดเป็นร้อยละ ๑.๖ และร้อยละ ๖ ไม่ฟังวิทยุเลย

โทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประมาณ ๒ ใน ๓ ชมโทรทัศน์

ทุกวันคิดเป็นร้อยละ ๖๕.๔ รองลงมาสัปดาห์ละ ๓-๕ วัน และสัปดาห์ละ ๑-๒ วันคิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗ และ ๑๔.๙ ตามลำดับ นอกจากนี้ชมโทรทัศน์ ๑-๒ วันต่อเดือน เพียงร้อยละ ๐.๖

๒.๒ ประเภทของข่าวสารทั่วไปที่นิยมเปิดรับทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์

วิทยุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับฟังรายการเพลงทางวิทยุ

บ่อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๗ รองลงมาเป็นข่าวชาวบ้าน และนิยาย/ละคร ข่าวราชการ รายการกีฬา คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๓ ๑๑.๗ ๖.๗ ๔.๔ ตามลำดับ ส่วนรายการอื่น ๆ เช่น ลิเก หมอลำ ลำตัดมีเพียงเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ ๑.๐

โทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างเกือบครึ่งหนึ่งที่ชมภาพยนตร์โทรทัศน์

บ่อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๖ รองลงมาเป็นรายการข่าวคิดเป็นร้อยละ ๒๙.๕ นอกจากนี้ เป็นรายการเพลง ละคร กีฬา ตอบปัญหาชิงรางวัล ความรู้ ภาพยนตร์การ์ตูน คิดเป็นร้อยละ ๖.๐ ๔.๘ ๓.๒ ๒.๘ ๒.๒ ๑.๖ ตามลำดับ

๒.๓ ความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุและ

โทรทัศน์ (ระหว่างเดือนพฤศจิกายน ๒๕๒๖ - กุมภาพันธ์ ๒๕๒๗)

วิทยุ ในช่วง ๔ เดือนที่ผ่านมาผู้รับการสัมภาษณ์กว่า

ครึ่งเล็กน้อยเปิดรับข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติด สัปดาห์ละ ๑-๒ วัน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๗ รองลงมาสัปดาห์ละ ๓-๕ วัน และทุกวันคิดเป็นร้อยละ ๑๘.๔ และ ๑๓.๓ ตามลำดับ ส่วนผู้ที่เปิดรับเดือนละ ๑-๒ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๔.๑ และยิ่งพบว่าจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีผู้ไม่ได้รับฟังข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดถึงร้อยละ ๑๒.๔

โทรทัศน์ ผู้รับการสัมภาษณ์หรือกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางโทรทัศน์สัปดาห์ละ ๑-๒ วัน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๕ รองลงมาสัปดาห์ละ ๓-๕ วัน และดูทุกวัน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๓ ๒๔.๔ ตามลำดับ ส่วนผู้ที่ดูเดือนละ ๑-๒ วันคิดเป็นร้อยละ ๑.๖ และยังพบว่าไม่มีผู้ไม่ได้เปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางโทรทัศน์เลย คิดเป็นร้อยละ ๔.๑๑

๒.๔ ลักษณะของสารด้านการป้องกันยาเสพติดที่ได้เปิดรับทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์

วิทยุ สารด้านการป้องกันยาเสพติดที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมรับฟังคือ เพลงยาเสพติด และคำขวัญหรือคำโฆษณาสั้นสั้นรายการ ในอัตราเท่า ๆ กัน คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๒ ของผู้รับการสัมภาษณ์ทั้งหมด รองลงมาได้แก่ รายการเพลงสลับความรู้ บทละครและรายการละครวิทยุ เกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดคิดเป็นร้อยละ ๔๒.๒ ๒๑.๖ และ ๑๐.๕ ตามลำดับ

โทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมภาพยนตร์โฆษณาสั้นเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดคิดเป็นร้อยละ ๕๑.๔ ของผู้รับการสัมภาษณ์ทั้งหมด รองลงมาคือ ละครหรือภาพยนตร์ และรายการสัมภาษณ์ คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๐ และ ๑๐.๘ ตามลำดับ

๒.๕ การจำได้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์

ส่วนใหญ่ของผู้รับการสัมภาษณ์ สามารถจดจำและเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดได้ถูกต้องพอสมควรอย่างน้อย ๑ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๑๖ รองลงมามีผู้จำได้เล็กน้อยหรือจำได้ไม่ค่อยชัดเจนคือเล่าได้บ้างแต่ไม่ครบถ้วน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๗๖ และผู้ที่จำไม่ได้หรือไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดคิดเป็นร้อยละ ๕.๐๘

๒.๖ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์

จากการศึกษาความรู้ความเข้าใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ปรากฏว่า ผู้รับการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสาร

ด้านการป้องกันยาเสพติดในระดับสูงคิดเป็นร้อยละ ๗๘.๑๐ และส่วนที่เหลือร้อยละ ๒๑.๙๐ มีความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ต่ำ และเป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ ๓๒.๑ มีความเข้าใจว่า เพื่อนที่ชักนำให้เสพยาเสพติดเป็นเพื่อนที่ช่วยแก้ปัญหาได้ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นความเข้าใจของเยาวชนนอกสถานศึกษา (ร้อยละ ๑๑.๗) นอกจากนั้นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ ๒๑.๗ และ ๑๑.๗ เข้าใจว่ายาเสพติดไม่มีผลต่อทารกในครรภ์และช่วยเพิ่มสมรรถภาพทางเพศได้

๒.๗ ทักษะคิดเกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์

จากการศึกษาทักษะคิดในเรื่องนี้ปรากฏว่า ผู้รับการสัมภาษณ์มีทักษะคิดในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๙๒ ส่วนผู้ที่มีทักษะคิดในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๐๘

ทักษะคิดที่น่าสังเกตในเรื่องนี้คือ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ ๔๔.๘ เห็นด้วยว่าการใช้ยาเสพติดถึงแม้จะอันตรายแต่ก็เป็นสิ่งจำเป็นในการเข้าสังคมกับเพื่อน ๆ และร้อยละ ๑๓.๓ ไม่แน่ใจในเรื่องนี้ นอกจากนั้นยังมีความคิดเห็นว่าถ้าครอบครัวตนเองไม่ติดยาเสพติดก็ไม่ควรจะเดือดร้อน ถึงร้อยละ ๔๔.๘ และไม่แน่ใจในเรื่องนี้ร้อยละ ๑๔ ยังพบต่อไปอีกว่า ร้อยละ ๕๒.๗ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่าการเผยแพร่ความรู้ด้านการป้องกันยาเสพติดไม่ค่อยจำเป็น การปราบปรามสำคัญกว่า รวมทั้ง คำกล่าวที่ว่า "ใส่ใจกับครอบครัวอีกสักนิดลูกคุณจะได้ไม่ติดยา" กลุ่มตัวอย่างร้อยละ ๓๐.๕ เห็นว่าปฏิบัติตามได้ยาก ร้อยละ ๓.๕ ไม่แน่ใจในเรื่องนี้

๒.๘ ความพึงพอใจเกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์

จากผลการศึกษาปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ ๕๗.๕๖ มีความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุและโทรทัศน์ ในระดับสูง ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีความพึงพอใจในระดับต่ำคิดเป็นร้อยละ ๔๒.๕๔ โดยมีรายละเอียดในแต่ละสื่อดังนี้

วิทยุ เมื่อศึกษาข้อมูลในแง่ความพึงพอใจต่อรูปแบบของข่าวสารดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างกว่าครึ่งคิดเป็นร้อยละ ๕๘.๔ ชอบเพลงยาเสพติด และร้อยละ ๔๑.๕ ชอบคำโฆษณาสั้น ๆ คั่นรายการ ส่วนรายการเพลงสลับความรู้ บทความ พึงพอใจคิดเป็นร้อยละ ๒๘.๖ และ ๑๑.๔ ตามลำดับ

ส่วน เหตุผลของความชอบหรือไม่ชอบสารประเภทต่าง ๆ ปรากฏว่า

เพลงยา เสพติด ชอบเพราะไพเราะ เข้าใจง่าย ความหมายดี และให้คติสอนใจ คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐ และ ๑๕.๖ ตามลำดับ ส่วนเหตุผลอื่นมีเพียงเล็กน้อย และที่ไม่ชอบเพราะ เรื่องเกี่ยวกับยา เสพติดเป็นสิ่งไม่ดี น่าเบื่อหน่ายรำคาญ

รายการเพลงสลับความรู้ ชอบเพราะเพลิดเพลินและได้ความรู้คิดเป็น ร้อยละ ๑๖.๒ ส่วนเหตุผลอื่น ๆ มีเพียงเล็กน้อยและไม่ชอบเพราะ เรื่องยา เสพติดขัดความลู่ซ ในการฟังเพลง ไม่รู้เรื่อง น่าเบื่อ

คำโฆษณาสั้น ชอบเพราะ สั้นจำง่าย ได้ความรู้ ให้คติสอนใจ และทำให้ ไม่อยากลองหรือเลิกยา เสพติด. ตลอดจนทำให้รู้อันตรายของยา เสพติดและสารเสพติดอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๒ ๑๐.๒ ๕.๑ และ ๔.๔ ตามลำดับ ส่วนเหตุผลอื่น ๆ มีเพียงเล็กน้อย และไม่ชอบเพราะ น่าเบื่อ ไม่สนุก ไม่มีประโยชน์ เสียเวลาฟังรายการอื่น ตามลำดับ

บทความ ชอบเพราะให้ความรู้แก่ผู้ที่ไม่มีโอกาสเรียนหนังสือ เดือนไม่ ให้ไปติดยาและเกิดความคิดที่จะป้องกัน คิดเป็นร้อยละ ๒.๙, ๓.๕, ๓.๕ ตามลำดับ และไม่ชอบ เพราะน่าเบื่อ นานไป ไม่รู้เรื่อง จำเจ ตามลำดับ

โทรทัศน์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ ๖๒.๙ รู้สึกพึงพอใจภาพยนตร์ โฆษณาสั้น และ ร้อยละ ๓๑.๔ รู้สึกพึงพอใจภาพยนตร์หรือละคร

สำหรับ เหตุผลของความชอบหรือไม่ชอบนั้นปรากฏว่า

ภาพยนตร์โฆษณาสั้น เพราะจำง่าย และได้ความรู้ เตือนสติ ทำให้รู้ ันตรายและกลัวยา เสพติด สะท้อนภาพจริงของปัญหา คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๐, ๑๐.๒, ๔.๘ ๔.๑ ตามลำดับ ความคิดเป็นอื่น ๆ มีเพียงเล็กน้อย และที่ไม่ชอบเพราะ สั้นไม่รู้เรื่อง เบื่อ ไม่อยากรู้เรื่องยา เสพติด ไม่มีประโยชน์ ตามลำดับ

ภาพยนตร์หรือละคร ชอบเพราะเห็นภาพจริง เพลิดเพลินสนุก มีคติสอนใจ ได้รู้จักสิ่งที่ไม่ดีและทำตามสิ่งที่ดี คิดเป็นร้อยละ ๘.๖, ๓.๕, ๓.๕ และ ๒.๕ ตามลำดับ และ ไม่ชอบเพราะเห็นว่า นานไปน่าเบื่อ ทำให้เลียนแบบสิ่งที่ไม่ดี เป็นบทเรียนของผู้ติดยาหรือก่อ อาชญากรรม มีเพียงเล็กน้อย ส่วนความรู้สึกที่ว่าการเผยแพร่ความรู้ให้รู้จักป้องกันยา เสพติด สนองความต้องการด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตนั้นพบว่า ร้อยละ ๙๒.๔ และ ๘๕.๖ รู้สึกว่า

ถ้าปฏิบัติตามสารต้านบ่งกันยาเสพติด จะทำให้ครอบครัวมีความสุข และปลอดภัยจากอันตรายยิ่งขึ้น และที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่งคือ ร้อยละ ๖๘.๔ ของกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการไปบอกกล่าว เรื่องการบ่งกันยาเสพติดกับผู้อื่นในชุมชนก็จะยอมรับว่าเป็นคนดี ส่วนอีกร้อยละ ๓๐.๘ ไม่น่าใจและไม่เชื่อในเรื่องนี้

๒.๔ ความคุ้นเคยต่อคำขวัญและสัญลักษณ์ "รักชีวิต ป้องกันยาเสพติดเถียวนี้"

เมื่อถามนำ (aided recall) ด้วยคำขวัญนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บอกว่าเคยได้ฟังและได้ดูคำขวัญนี้ทางวิทยุหรือโทรทัศน์ และรู้สึกชอบ คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๒ และ ๔๐.๕ ตามลำดับ โดยให้เหตุผลว่าให้ความรู้และเป็นคติสอนใจ และเตือนสติให้รู้จักป้องกันตนเองและครอบครัว ร้อยละ ๒๗.๐ และ ๒๑.๐ ตามลำดับ ส่วนผู้ที่ไม่ชอบ ร้อยละ ๔.๘ บอกว่าไม่เข้าใจไม่ไพบเพราะสั้นเกินไป

ส่วนความเข้าใจต่อคำขวัญนี้มีแนวความคิดค่อนข้างกระจาย แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าร้อยละ ๑๔.๔ บอกว่า ถ้ารักชีวิต ไม่ควรไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และร้อยละ ๑๔.๔ ระบุว่า ถ้าไม่อยากอายุสั้นก็อย่าเสพยาเสพติด ส่วนความคิดเห็นอื่น ๆ มีจำนวนเพียงเล็กน้อย

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๒ ผลแสดงการวิเคราะห์สมมุติฐาน

๑. ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความบ่อยครั้งของการเปิดรับสารต้านการป้องกันยาเสพติดของประชาชนที่มี สถานภาพ เพศ การศึกษา อายุ ขนาดครอบครัว และฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน (สมมุติฐานที่ ๑)

๑.๑ ผลแสดงความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์กับกลุ่มที่มีสถานภาพแตกต่างกัน โดยทดสอบความแตกต่างในด้านจำนวนร้อยละ (Chi-Square test) และ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕ (สมมุติฐานที่ ๑.๑)

สื่อวิทยุ

ตารางที่ ๑ แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับสารต้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุจำแนกตามสถานภาพ

ความบ่อยครั้ง	สถานภาพ		รวม
	บิดามารดา	เยาวชนนอกสถานศึกษา	
ไม่ได้ฟังเลย	๑๐.๘ (๓๓)	๓.๐ (๙)	๑๓.๘ (๔๒)
นานๆ ครั้ง (๓-๕ วัน/สัปดาห์)	๒๖.๒ (๘๐)	๒๗.๒ (๘๓)	๕๓.๔ (๑๖๓)
เกือบทุกวัน (๑-๒ วัน/สัปดาห์)	๙.๘ (๓๐)	๙.๒ (๒๘)	๑๙.๐ (๕๘)
ทุกวัน	๕.๙ (๑๘)	๗.๙ (๒๔)	๑๓.๘ (๔๒)
รวม	๕๒.๘ (๑๖๑)	๔๗.๒ (๑๔๔)	๑๐๐ (๓๐๕)

$$\text{Chi - Square} = ๑๓.๘ \text{ ที่ } \text{d.f.} = ๓ \quad P < ๐.๐๕$$

จากตารางแสดงว่า เยาวชนนอกสถานศึกษาเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุ ทุกวัน สูงกว่าปิตามารดาเพียงเล็กน้อยคือ จำนวน ๘๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๒ ซึ่งเป็นกลุ่มที่มากที่สุด

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า "ผู้ที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีอัตราการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญ

หลังจากนั้น เพื่อให้ทราบค่าความแตกต่างของอัตราการเปิดรับข่าวสารระหว่างกลุ่มปิตามารดาและกลุ่มเยาวชนนอกสถานศึกษาชัดเจนยิ่งขึ้น จึงได้ทดสอบด้วยการใช้สถิติแบบ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕ ดังนี้

ตารางที่ ๒ แสดงความแตกต่างของความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพแตกต่างกัน

สถานภาพ	จำนวน (N)	ค่าเฉลี่ย (X)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ค่า T	ค่า Prob
ปิตามารดา	๑๖๑	๑.๒๑	๐.๘๙๕	-๒.๖๑*	๐.๐๐๘
เยาวชนนอกสถานศึกษา	๑๔๔	๑.๔๗	๐.๘๔๔		

* P < ๐.๐๕

จากตารางแสดงว่า "กลุ่มเยาวชนนอกสถานศึกษาและกลุ่มปิตามารดาเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุแตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญและยังพบว่าความแตกต่างดังกล่าวคือ กลุ่มเยาวชนนอกสถานศึกษามีอัตราการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดจากสื่อวิทยุ สูงกว่า กลุ่มปิตามารดา

สื่อโทรทัศน์

ตารางที่ ๓ แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารด้านการป้องกัน
ยาเสพติดทางโทรทัศน์จำแนกตามสถานภาพ

ความบ่อยครั้ง	สถานภาพ		รวม
	บิดามารดา	เยาวชนนอก สถานศึกษา	
ไม่ได้ดูเลย	๓.๕ (๑๑)	๑.๖ (๕)	๕.๑ (๑๖)
นานๆ ครั้ง (๑-๒ วัน/สัปดาห์)	๒๓.๖ (๗๔)	๑๙.๒ (๖๐)	๔๒.๘ (๑๓๔)
เกือบทุกวัน (๓-๕ วัน/สัปดาห์)	๑๓.๗ (๔๓)	๑๓.๗ (๔๓)	๒๗.๔ (๘๖)
ทุกวัน	๑๒.๕ (๓๘)	๑๒.๑ (๓๘)	๒๔.๖ (๗๗)
รวม	๕๓.๔ (๑๖๗)	๔๖.๖ (๑๔๖)	๑๐๐ (๓๑๓)

Chi - Square = ๒.๓๒ ที่ d.f. ๓ P > ๐.๐๕

จากตารางปรากฏว่า กลุ่มบิดามารดาและกลุ่มเยาวชนนอกสถานศึกษาเปิดรับ
ข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางโทรทัศน์ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ดังนั้น "ผู้ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน เปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อโทรทัศน์ไม่
แตกต่างกัน"

เพื่อให้มั่นใจในผลของความแตกต่างระหว่างสถานภาพกับการเปิดรับสารต้านการป้องกันยาเสพติดทางโทรทัศน์ จึงได้ทดสอบด้วยสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔ แสดงความแตกต่างของความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางโทรทัศน์ ระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพแตกต่างกัน

สถานภาพ	จำนวน (N)	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่า T	ค่า Prob
ปิตามารดา	๑๖๗	๑.๖๖	๐.๙๑	- ๑.๒๑	๐.๒๒๙
เยาวชนนอก สถานศึกษา	๑๔๖	๑.๗๘	๐.๘๘	N.S.	

N.S.

P > ๐.๐๕

จากตารางแสดงว่า "กลุ่มปิตามารดาและกลุ่ม เยาวชนนอกสถานศึกษามีความบ่อยครั้งหรืออัตราการเปิดรับสารต้านการป้องกันยาเสพติดทางโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑.๒ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์ ระหว่างกลุ่มที่มีเพศแตกต่างกัน โดยทดสอบความแตกต่างในด้าน จำนวน ร้อยละ (Chi - Square Test) และ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕ ดังนี้ (สมมุติฐานที่ ๑.๒) ดังนี้

สื่อวิทยุ

ตารางที่ ๕ แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุจำแนกตามเพศ

ความบ่อยครั้ง	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
ไม่ได้ฟังเลย	๕.๒ (๑๖)	๘.๕ (๒๖)	๑๓.๘ (๔๒)
นานๆ ครั้ง (๑-๒ วัน/สัปดาห์)	๒๓.๙ (๗๓)	๒๙.๕ (๙๐)	๕๓.๔ (๑๖๓)
เกือบทุกวัน (๓-๔ วัน/สัปดาห์)	๑๐.๕ (๓๒)	๘.๕ (๒๖)	๑๙.๐ (๕๘)
ทุกวัน	๗.๒ (๒๒)	๖.๖ (๒๐)	๑๓.๘ (๔๒)
รวม	๔๖.๙ (๑๔๓)	๕๓.๑ (๑๖๒)	๑๐๐.๐ (๓๐๕)

$$\text{Chi - Square} = ๓.๗๐ \text{ ที่ } d.f. = ๓ \quad P > ๐.๐๕$$

จากตารางปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่าง เพศหญิงและเพศชาย เปิดรับสารด้าน การป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า "ผู้ที่มีเพศแตกต่างกัน เปิดรับสารด้านการป้องกันยา เสพติดทางสื่อวิทยุ ไม่แตกต่างกัน"

เพื่อให้มั่นใจในผลของความแตกต่างระหว่างเพศ กับ การเปิดรับสาร ด้านการป้องกันยาเสพติด จึงได้ทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

ตารางที่ ๖ แสดงความแตกต่างของความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารยาเสพติดทาง ทางวิทยุระหว่างกลุ่มที่มีเพศแตกต่างกัน

เพศ	จำนวน (N)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่า T	ค่า Prob.
ชาย	๑๔๓	๑.๔๒	๐.๘๘	๑.๗๒	๐.๐๘
หญิง	๑๖๒	๑.๒๕	๐.๘๗	(N.S.)	

N.S. P > ๐.๐๕

จากตารางแสดงว่า "ทั้ง เพศชายและ เพศหญิงมีความบ่อยครั้งหรืออัตรา การเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุไม่แตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญ

สื่อโทรทัศน์

ตารางที่ ๗ แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดจากสื่อโทรทัศน์จำแนกตามเพศ

ความบ่อยครั้ง	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
ไม่ได้ดูเลย	๑.๖ (๕)	๓.๕ (๑๑)	๕.๑ (๑๖)
นานๆ ครั้ง (๑-๒ วัน/สัปดาห์)	๒๑.๑ (๖๖)	๒๑.๗ (๖๘)	๔๒.๘ (๑๓๔)
เกือบทุกวัน (๓-๕ วัน/สัปดาห์)	๑๔.๗ (๔๖)	๑๒.๘ (๔๐)	๒๗.๕ (๘๖)
ทุกวัน	๕.๖ (๓๐)	๑๕.๐ (๔๗)	๒๐.๖ (๗๗)
รวม	๔๓.๐ (๑๔๗)	๕๓.๐ (๑๖๖)	๑๐๐.๐ (๓๑๓)

$$\text{Chi-Square} = ๕.๓๒ \quad \text{ที่ d.f.} = ๖ \quad P > ๐.๐๕$$

จากตารางแสดงว่า ทั้งกลุ่มเพศหญิงและเพศชายเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อโทรทัศน์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ดังนั้น จากการทดสอบจึงพบว่า "ผู้ที่มีเพศแตกต่างกัน เปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน"

เพื่อให้มั่นใจในผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับความบ่อยครั้ง
ในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดจึงได้ทดสอบด้วยสถิติ t-test ที่ระดับนัย
สำคัญ ๐.๐๕

ตารางที่ ๘ แสดงความแตกต่างของความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านการ
ป้องกันยาเสพติดจากสื่อโทรทัศน์ระหว่างผู้ที่มีเพศแตกต่างกัน

เพศ	จำนวน (N)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่า T	ค่า Prob.
ชาย	๑๔๗	๑.๖๔	๐.๘๓	- ๐.๕๓	๐.๕๙
หญิง	๑๖๖	๑.๗๔	๐.๙๕	(N.S.)	

N.S. P > ๐.๐๕

จากตารางแสดงว่า "ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความบ่อยครั้งหรืออัตรา
การเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดไม่แตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑.๓ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความบ่อยครั้งในการเปิดรับสาร
ด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและสื่อโทรทัศน์ ระหว่างกลุ่มที่มีอายุแตกต่างกัน

โดยทดสอบความแตกต่างในด้านจำนวนร้อยละ (Chi-Square
Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One-way analysis of variance)
ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕ (สมมุติฐานที่ ๑.๓) ดังนี้

สื่อวิทยุ

ตารางที่ ๔ แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารด้านยาเสพติดจากสื่อวิทยุ
จำแนกตามการศึกษา^๑

ความบ่อยครั้ง	การศึกษา			รวม
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	
ไม่ได้ฟังเลย	๑๑.๑ (๓๔)	๑.๖ (๕)	๑.๐ (๓)	๑๓.๘ (๔๒)
นานๆ ครั้ง (๑-๒ วัน/สัปดาห์)	๓๑.๘ (๙๗)	๑๒.๕ (๓๘)	๙.๒ (๒๘)	๕๓.๕ (๑๖๓)
เกือบทุกวัน (๓-๕ วัน/สัปดาห์)	๑๐.๘ (๓๓)	๕.๘ (๑๘)	๒.๓ (๗)	๑๘.๙ (๕๘)
ทุกวัน	๑๐.๒ (๓๑)	๒.๐ (๖)	๑.๖ (๕)	๑๓.๘ (๔๒)
รวม	๖๓.๘ (๑๙๕)	๒๒.๐ (๖๗)	๑๔.๑ (๔๓)	๑๐๐.๐ (๓๐๕)

^๑ ระดับการศึกษาแบ่งออกเป็น ระดับต่ำ หมายถึงผู้ที่ไม่เคยเรียนจบ
การศึกษามัธยมศึกษา (ป. ๗) ระดับกลาง หมายถึง ผู้ที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบ
เท่า และระดับสูงหมายถึง ผู้ที่จบชั้น ม.ศ.๕ หรือ ม.ศ.๖ หรือเทียบเท่าขึ้นไป

$$\text{Chi-Square} = ๑๑.๗๑ \quad \text{ที่ d.f.} = ๖ \quad P > ๐.๐๕$$

จากตารางปรากฏว่า "ผู้ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน เปิดรับข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดจากสื่อวิทยุ ไม่แตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญ

เพื่อความมั่นใจในการทดสอบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา กับความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดจึงได้หาค่าความแตกต่างโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ดังนี้

ตารางที่ ๑๐ แสดงความแตกต่างของความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการการป้องกันยาเสพติดจากสื่อวิทยุระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาแตกต่างกัน

Source of Variation	d.f.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob.
Between Groups	2	0.18	0.09	0.12	0.88
Within Groups	302	235.03	0.78		
Total	304	235.21			

N.S.

จากตารางพบว่า "ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความบ่อยครั้งของการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดจากสื่อวิทยุไม่แตกต่างกัน" ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕

สื่อโทรทัศน์

ตารางที่ ๑๑ แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดจากสื่อโทรทัศน์จำแนกตามระดับการศึกษา

ความบ่อยครั้ง	การศึกษา			รวม
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	
ไม่ได้ดูเลย	๔.๒ (๑๓)	๑.๐ (๓)	-	๕.๑ (๑๖)
นานๆ ครั้ง (๑-๒วัน/สัปดาห์)	๒๖.๒ (๘๒)	๔.๔ (๑๑)	๖.๗ (๒๑)	๔๒.๓ (๑๓๔)
เกือบทุกวัน (๓-๔ วัน/สัปดาห์)	๑๘.๕ (๕๘)	๔.๘ (๑๕)	๔.๒ (๑๓)	๒๗.๕ (๘๖)
ทุกวัน	๑๕.๗ (๔๙)	๕.๓ (๑๔)	๓.๒ (๑๐)	๒๔.๒ (๗๗)
รวม	๖๔.๕ (๒๐๒)	๒๑.๕ (๖๗)	๑๔.๑ (๔๔)	๑๐๐.๐ (๓๑๓)

$$\text{Chi-Square} = ๔.๖๔ \text{ ที่ } d.f. = ๖ \text{ P} > ๐.๐๕$$

จากตารางพบว่า "ผู้ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน เปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดจากสื่อโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน" ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

หลังจากนั้นได้ทดสอบหาค่าความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางโทรทัศน์ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

ตารางที่ ๑๒ แสดงความแตกต่างของความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดจากโทรทัศน์ระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาต่างกัน

Source of Variation	d.f.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob.
Between Groups	2	0.06	0.03	0.04	0.96
Within Groups	310	249.63	0.81		
Total	312	249.69			

N.S.

จากตารางแสดงว่า "ผู้ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดไม่แตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๑.๔ ผลแสดงความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดสาร
ด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและสื่อโทรทัศน์ กับกลุ่มที่มีระดับอายุแตกต่างกัน
โดยการทดสอบและหาค่าความแตกต่างในด้านจำนวนร้อยละ (Chi - Square Test)
และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)
ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ (สมมุติฐานที่ ๑.๔) ดังนี้

สื่อวิทยุ

ตารางที่ ๑๓ แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทาง
วิทยุ จำแนกตามอายุ

ความบ่อยครั้ง	อายุ (ปี)					รวม
	๑๕-๒๕	๒๖-๓๕	๓๖-๔๕	๔๖-๕๕	๕๖-๖๕	
ไม่ได้ฟังเลย	๓.๖ (๑๑)	๓.๐ (๘)	๒.๐ (๖)	๑.๓ (๔)	๓.๙ (๑๒)	๑๓.๘ (๔๒)
นานๆ ครั้ง (๑ - ๒ วัน/สัปดาห์)	๒๙.๘ (๑๙)	๖.๙ (๒๑)	๑๐.๒ (๓๑)	๓.๖ (๑๑)	๓.๐ (๙)	๕๓.๘ (๑๖๓)
เกือบทุกวัน (๓ - ๕ วัน/สัปดาห์)	๑๐.๒ (๓๑)	๒.๓ (๗)	๓.๙ (๑๒)	๒.๐ (๖)	๐.๗ (๒)	๑๙.๐ (๕๘)
ทุกวัน	๙.๒ (๒๘)	๒.๐ (๖)	๑.๓ (๔)	๑.๓ (๔)	-	๑๓.๘ (๔๒)
รวม	๕๖.๘ (๑๖๑)	๑๔.๑ (๔๓)	๑๗.๔ (๕๓)	๘.๒ (๒๕)	๗.๕ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๓๐๔)

Chi-Square = 42 ที่ d.f. = 12 P < 0.05

จากตารางแสดงว่า ผู้ที่มีอายุอยู่ในระหว่าง ๑๕-๒๕ ปี หรือวัยรุ่นเปิดรับสารต้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุสูงกว่ากลุ่มอายุอื่นๆ คือ จำนวน ๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๘ ซึ่งเป็นกลุ่มเปิดรับสารดังกล่าวกลุ่มใหญ่ที่สุด

ดังนั้น ผลจากการทดสอบจึงพบว่า "ผู้ที่มีอายุแตกต่างกันมีอัตราการเปิดรับหรือความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารต้านการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อหาค่าความแตกต่างระหว่างระดับอายุกับความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารต้านการป้องกันยาเสพติด จึงได้หาค่าความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๑๔ แสดงความแตกต่างของความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารต้านการป้องกันยาเสพติดจากสื่อวิทยุ ระหว่างกลุ่มที่มีอายุแตกต่างกัน^๑

Source of Variation	d.f.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob.
Between Groups	4	17.46	4.37	6.01*	0.000
Within Groups	300	217.75	0.73		
Total	304	235.21			

*

จากตารางแสดงว่า ผู้ที่มีอายุแตกต่างกันมีความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารต้านการป้องกันยาเสพติดจากสื่อวิทยุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ ๐.๐๕

^๑ ได้แบ่งช่วงอายุออกเป็น ๖ กลุ่มคือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง ๑๕-๒๕ ปี, ๒๖-๓๕ ปี, ๓๖-๔๕ ปี, ๔๖-๕๕ ปี, ๕๖-๖๕ ปี, ๖๕ ปีขึ้นไป

เมื่อนำมาทดสอบหากกลุ่มที่แตกต่างกัน โดยวิธีการของ Scheffe'
แล้วพบว่า ผู้ที่มีอายุระหว่าง ๑๕-๒๕ ปี มีความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านการ
ป้องกันยาเสพติดจากวิทยุมากกว่าผู้ที่มีอายุระหว่าง ๔๖-๕๕ ปี, ๓๖-๔๕ ปี และ ๕๖ -
๖๕ ปี ตามลำดับ นอกจากนั้นไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่ม

สื่อโทรทัศน์

ตารางที่ ๑๕ แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดจาก
สื่อโทรทัศน์จำแนกตามอายุ

ความบ่อยครั้ง	อายุ (ปี)					รวม
	๑๕-๒๕	๒๖-๓๕	๓๖-๔๕	๔๖-๕๕	๕๖-๖๕	
ไม่ได้ดูเลย	๑.๙ (๖)	๑.๓ (๔)	-	๑.๐ (๓)	๑.๐ (๓)	๕.๑ (๑๖)
นานๆ ครั้ง (๑-๒ วัน/สัปดาห์)	๒๒.๔ (๗๐)	๓.๘ (๑๒)	๘.๖ (๒๗)	๓.๕ (๑๑)	๔.๕ (๑๔)	๔๒.๘ (๑๓๔)
เกือบทุกวัน (๓-๕ วัน/สัปดาห์)	๑๔.๑ (๔๔)	๔.๕ (๑๔)	๕.๔ (๑๗)	๒.๖ (๘)	๑.๐ (๓)	๒๗.๕ (๘๖)
ทุกวัน	๑๔.๑ (๔๔)	๔.๕ (๑๔)	๔.๒ (๑๓)	๑.๐ (๓)	๑.๐ (๓)	๒๕.๖ (๗๗)
รวม	๕๒.๔ (๑๖๔)	๑๔.๑ (๔๔)	๑๘.๒ (๕๗)	๘.๐ (๒๕)	๗.๓ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๓๑๓)

$$\text{Chi-Square} = 21.19 \quad \text{ที่} \quad \text{d.f.} = 12 \quad P > 0.05$$

จากตารางแสดงว่าผู้ที่มีอายุระหว่าง ๑๕-๒๕ ปี เปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางโทรทัศน์สูงกว่ากลุ่มอายุอื่นๆ คือจำนวน ๗๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๔ ซึ่ง เป็นกลุ่มที่เปิดรับข่าวสารดังกล่าวกลุ่มใหญ่ที่สุด

ดังนั้น ผลจากการทดสอบด้วยวิธีการนี้จึงพบว่า "ผู้ที่มีอายุแตกต่างกันเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดในอัตราที่แตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อวิเคราะห์หาค่าความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติด กับ ระดับอายุให้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงได้ทดสอบความแตกต่างโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวดังนี้

ตารางที่ ๑๖ แสดงความแตกต่างของความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดจากโทรทัศน์ระหว่างกลุ่มที่มีอายุแตกต่างกัน

Source of Variation	d.f.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob.
Between Groups	4	8.16	2.04	2.602 *	0.03
Within Groups	308	241.53	0.78		
Total	312	249.69			

*

จากตารางแสดงว่า ผู้ที่มีอายุแตกต่างกันมีความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดจากสื่อโทรทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

เมื่อนำมาทดสอบหากกลุ่มที่แตกต่างกัน โดยวิธีการของ Scheffe' แล้วพบว่า ผู้ที่มีอายุระหว่าง ๒๖-๓๕ ปี มีความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางโทรทัศน์มากกว่าผู้ที่มีอายุระหว่าง ๑๕-๒๕ ปี, ๓๖-๔๕ ปี และผู้ที่มีอายุระหว่าง ๔๖-๖๕ ปี ตามลำดับ

๑.๕ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดจากสื่อวิทยุและสื่อโทรทัศน์ระหว่างกลุ่มที่มีขนาดครอบครัวแตกต่างกัน โดยการทดสอบในด้านจำนวนร้อยละ (Chi-Square Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕ (สมมุติฐานที่ ๑.๕) ดังนี้

สื่อวิทยุ

ตารางที่ ๑๗ แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุ จำแนกตามขนาดครอบครัว

ความบ่อยครั้ง	ขนาดครอบครัว			รวม
	เล็ก (ไม่เกิน ๔ คน)	กลาง (๕-๘คน)	ใหญ่ (๙คนขึ้นไป)	
ไม่ได้ฟังเลย	๔.๙ (๑๕)	๖.๙ (๒๑)	๒.๐ (๖)	๑๓.๘ (๔๒)
นานๆ ครั้ง (๑-๒ วัน/สัปดาห์)	๑๔.๘ (๔๕)	๓๓.๒ (๑๐๑)	๕.๖ (๑๗)	๕๓.๖ (๑๖๓)
เกือบทุกวัน (๓-๔ วัน/สัปดาห์)	๕.๓ (๑๖)	๑๑.๘ (๓๖)	๒.๐ (๖)	๑๙.๑ (๕๘)
เกือบทุกวัน	๕.๙ (๑๘)	๕.๓ (๑๖)	๒.๓ (๗)	๑๓.๕ (๔๑)
รวม	๓๐.๙ (๙๔)	๕๗.๒ (๑๗๔)	๑๑.๘ (๓๖)	๑๐๐.๐ (๓๐๔)

$$\text{Chi-Square} = 8.51 \quad \text{ที่} \quad \text{d.f.} = 6 \quad \text{P} > 0.05$$

จากตารางปรากฏว่า "ผู้ที่มีขนาดครอบครัวแตกต่างกันมีความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุไม่แตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อหาค่าความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุ กับ ขนาดครอบครัว ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นจึงได้ทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๑๔ แสดงความแตกต่างของความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุระหว่างกลุ่มที่มีขนาดครอบครัวต่างกัน

Source of Variation	d.f.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob.
Between Groups	2	1.11	0.56	0.723	0.485
Within Groups	301	231.29	0.77		
Total	303	232.41			

N.S.

จากตารางแสดงว่า "ผู้ที่มีขนาดครอบครัวแตกต่างกัน เปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุไม่แตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สื่อโทรทัศน์

ตารางที่ ๑๔ แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางโทรทัศน์ จำแนกตามขนาดครอบครัว

ความบ่อยครั้ง	ขนาดครอบครัว			รวม
	เล็ก (ไม่เกิน ๔ คน)	กลาง (๕-๘คน)	ใหญ่ (๙คนขึ้นไป)	
ไม่ได้ดูเลย	๑.๐ (๓)	๒.๙ (๙)	๑.๓ (๔)	๕.๑ (๑๖)
นานๆ ครั้ง (๑-๒ วัน/สัปดาห์)	๑๒.๘ (๔๐)	๒๕.๐ (๗๘)	๕.๑ (๑๖)	๔๒.๙ (๑๓๔)
เกือบทุกวัน (๓-๕ วัน/สัปดาห์)	๕.๔ (๑๗)	๑๙.๖ (๖๑)	๒.๖ (๘)	๒๗.๖ (๘๖)
ทุกวัน	๑๒.๒ (๓๘)	๙.๓ (๒๙)	๒.๙ (๙)	๒๔.๔ (๗๖)
รวม	๓๑.๔ (๙๘)	๕๖.๗ (๑๗๗)	๑๑.๙ (๓๗)	๑๐๐.๐ (๓๑๒)

$$\text{Chi-Square} = 23.53 \text{ ที่ } d.f. = 6 \quad P > 0.05$$

จากตารางแสดงว่า ผู้ที่มีครอบครัวขนาดกลางคือ มีสมาชิกในครอบครัว ๕-๘ คน เปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติด สูงกว่ากลุ่มที่มีครอบครัวขนาดเล็ก (มีสมาชิกในครอบครัวไม่เกิน ๔ คน) และกลุ่มที่มีขนาดครอบครัวใหญ่ (๙ ถึง ๙ คนขึ้นไป) นั่นคือ ผู้ที่มีครอบครัวขนาดกลางและเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางโทรทัศน์ กลุ่มใหญ่ที่สุด คือ จำนวน ๗๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐

ผลจากการทดสอบจึงได้พบว่า "ผู้ที่มีขนาดครอบครัวแตกต่างกันมีอัตราการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดต่างกัน" ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ ๐.๐๕

เพื่อจะได้ทราบผลของการหาค่าความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติด กับ ขนาดครอบครัว ที่ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงได้หาค่าความแตกต่าง โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ดังนี้

ตารางที่ ๒๐ แสดงความแตกต่างของความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดจากสื่อโทรทัศน์ ระหว่างกลุ่มที่มีขนาดครอบครัวแตกต่างกัน

Source of Variation	d.f.	S.S.	M.S.	F. Ratio	F.Prob.
Between Groups	2	6.13	3.07	3.92*	0.020
Within Groups	309	241.90	0.78		
Total	311	248.04			

*

จากตารางแสดงว่า "ผู้ที่มีขนาดครอบครัวแตกต่างกัน เปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อโทรทัศน์แตกต่างกันด้วย" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

เมื่อนำมาทดสอบหากกลุ่มที่แตกต่างกัน โดยวิธีการของ Scheffe' แล้วพบว่า ผู้ที่มีครอบครัวขนาดปานกลาง (๕-๘ คน) มีความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางโทรทัศน์สูงกว่า ผู้ที่มีขนาดครอบครัวเล็ก (ไม่เกิน ๔ คน) และ ผู้ที่มีครอบครัวขนาดใหญ่ (๘ คนขึ้นไป) ตามลำดับ

๑.๖ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความบ่อยครั้งในการเปิดรับสาร
ด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและสื่อโทรทัศน์ ระหว่างกลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ
แตกต่างกัน ด้วยการทดสอบความแตกต่างในด้าน จำนวน ร้อยละ (Chi-Square Test)
และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (สมมุติฐานที่ ๑.๖) ดังนี้

สื่อวิทยุ

ตารางที่ ๒๑ แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดจาก
สื่อวิทยุจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจ

ความบ่อยครั้ง	รายได้ / เดือน			รวม
	ไม่เกิน ๑,๐๐๐บาท	เกิน๑,๐๐๐ บาท แต่ไม่ เกิน๓,๐๐๐ บาท	เกิน๓๐๐๐ บาทขึ้นไป	
ไม่ได้ฟังเลย	๑.๓ (๔)	๗.๐ (๒๑)	๕.๖ (๑๗)	๑๓.๙ (๔๒)
นานๆ ครั้ง (๑-๒ วัน/สัปดาห์)	๑๑.๖ (๓๕)	๑๙.๙ (๖๐)	๒๑.๙ (๖๖)	๕๓.๓ (๑๖๑)
เกือบทุกวัน (๓-๕ วัน/สัปดาห์)	๓.๐ (๙)	๘.๙ (๒๗)	๗.๓ (๒๒)	๑๙.๒ (๕๘)
ทุกวัน	๑.๗ (๕)	๘.๓ (๒๕)	๓.๖ (๑๑)	๑๓.๖ (๔๑)
รวม	๑๗.๕ (๕๓)	๔๔.๐ (๑๓๓)	๓๘.๔ (๑๑๖)	๑๐๐.๐ (๓๐๒)

$$\text{Chi-Square} = 10.49$$

$$P > 0.05$$

จากตารางปรากฏว่า "ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน เปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุ ไม่แตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕ นั่นคือ ผู้ที่มีรายได้ระดับสูง (เกิน ๓,๐๐๐ บาทขึ้นไปต่อเดือน) ระดับกลาง (เกิน ๑,๐๐๐ แต่ไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาทต่อเดือน) ระดับต่ำ (ไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาทต่อเดือน) มีอัตราการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดไม่แตกต่างกัน

และได้วิเคราะห์หาค่าความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดจากสื่อวิทยุ กับฐานะทางเศรษฐกิจ ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ดังนี้

ตารางที่ ๒๒ แสดงความแตกต่างของความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดจากสื่อวิทยุระหว่างกลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน

Source of Variation	d.f.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob.
Between Groups	2	2.31	1.15	1.5	0.224
Within Groups	299	229.89	0.77		
Total	301	232.20			

N.S.

จากตารางแสดงว่า "ผู้ที่มีฐานะเศรษฐกิจแตกต่างกัน เปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุในอัตราที่ไม่แตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นั่นคือ ไม่ว่าจะมีความฐานะทางเศรษฐกิจระดับสูง (มีรายได้ต่อเดือน ๓,๐๐๐ บาทขึ้นไป) ระดับกลาง (รายได้ต่อเดือนเกิน ๑,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท) และระดับต่ำ (รายได้ต่อเดือนไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท) ก็ตาม มีความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดไม่มากนักน้อยไปกว่ากัน

สื่อโทรทัศน์

ตารางที่ ๒๓ แสดงจำนวนร้อยละของการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดจากสื่อโทรทัศน์จำแนกตามฐานะ เศรษฐกิจ

ความบ่อยครั้ง	รายได้ต่อเดือน			รวม
	ไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท	เกิน ๑,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท	เกิน ๓,๐๐๐ บาทขึ้นไป	
ไม่ได้ดูเลย	๑.๐ (๓)	๑.๙ (๖)	๑.๙ (๖)	๔.๘ (๑๕)
นานๆ ครั้ง	๕.๕ (๑๗)	๒๑.๐ (๖๕)	๑๖.๘ (๕๒)	๔๓.๒ (๑๓๔)
เกือบทุกวัน	๕.๒ (๑๖)	๙.๔ (๒๙)	๑๒.๙ (๔๐)	๒๗.๕ (๘๕)
ทุกวัน	๖.๑ (๑๙)	๑๐.๖ (๓๓)	๗.๗ (๒๔)	๒๔.๕ (๗๖)
รวม	๑๗.๗ (๕๕)	๔๒.๙ (๑๓๓)	๓๙.๔ (๑๒๒)	๑๐๐.๐ (๓๑๐)

$$\text{Chi-Square} = 9.29 \quad P > 0.05$$

จากตารางปรากฏว่า "ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกันมีอัตราการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดไม่แตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ไม่ว่าจะ มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับใดมีอัตราการเปิดรับสารไม่มากนักน้อยไปกว่ากัน

และได้ทดสอบหาค่าความแตกต่างต่อไปด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ดังนี้

ตารางที่ ๒๔ แสดงความแตกต่างของความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดจากสื่อโทรทัศน์ระหว่างกลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน

Source of Variation	d.f.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob.
Between Groups	2	2.98	1.49	1.89	0.15
Within Groups	307	242.04	0.79		
Total	309	245.02			

N.S.

จากตารางนี้ปรากฏว่า "ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจหรือรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดในอัตราที่ไม่แตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕ นั่นคือ ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่มีรายได้สูง (เกิน ๓,๐๐๐ บาทขึ้นไป) รายได้ปานกลาง (เกิน ๑,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท) และรายได้ต่ำ (ไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท) มีอัตราการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อโทรทัศน์ไม่มากหรือน้อยไปกว่ากันเลย

๒. ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความรู้เกี่ยวกับด้านการป้องกันยาเสพติด
ทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์ของประชาชนที่มีสถานภาพ เพศ การศึกษา อายุ ขนาดครอบครัวและฐานะ
ทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน

(สมมุติฐานที่ ๒)

๒.๑ ผลแสดงความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์ระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพแตกต่างกัน โดยการทดสอบความแตกต่างโดยการทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีการทางสถิติแบบ t- test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ ๐.๐๕

(สมมุติฐานที่ ๒.๑)

ตารางที่ ๒๔ แสดงความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุและโทรทัศน์ระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพแตกต่างกัน

สถานภาพ	จำนวน (N)	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (X) (S.D.)	ค่า T	ค่า Prob
บิดามารดา	๑๖๘	๑๔.๓๐	๒.๑๑	-๓.๖๕* ๐.๐๐๐
เยาวชนนอกสถานศึกษา	๑๔๖	๑๔.๕๔	๑.๘๔	

* $P < 0.05$

จากตารางแสดงว่า "กลุ่มที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติด แตกต่างกัน" ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ กล่าวคือ เยาวชนนอกสถานศึกษา มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์สูงกว่ากลุ่มบิดามารดา

๒.๒ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์ ระหว่างกลุ่มที่มีเพศแตกต่างกัน โดยการทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีการทดสอบทางสถิติแบบ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕

(สมมุติฐานที่ ๒.๒)

ตารางที่ ๒๖ แสดงความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันระหว่างกลุ่มที่มีเพศแตกต่างกัน

เพศ	จำนวน (N)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ค่า T	ค่า Prob.
ชาย	๑๔๗	๑๔.๔๔	๑.๕๐	๐.๐๓	๐.๙๘
หญิง	๑๖๘	๑๔.๔๓	๑.๗๘	(N.S.)	

N.S.

จากตารางแสดงว่า "ผู้ที่มีเพศแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดไม่แตกต่างกัน" ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ นั่นคือ ไม่ว่าจะ เป็น เพศหญิงหรือ เพศชายก็ตามมีระดับความรู้เกี่ยวกับด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์ไม่สูงหรือต่ำไปกว่ากัน

ศูนย์วิทยุโทรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๓ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์ ระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาแตกต่างกัน โดยการทดสอบความแตกต่างด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ (สมมุติฐานที่ ๒.๓)

ตารางที่ ๒๗ แสดงความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาแตกต่างกัน

Source of Variation	df.	S.S.	M.S.	F Ratio	F Prob.
Between Groups	๒	๑๒.๘	๖.๔๐	๗.๔๔*	๐.๐๐๐
Within Groups	๓๑๒	๒๖๘.๓๔	๐.๘๖		
Total	๓๑๔	๒๘๑.๑๔			

* $P < 0.05$

จากตารางแสดงว่า "ผู้ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน" ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ นั่นคือ ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงคือ ผู้ที่จบการศึกษาชั้น ม.ศ. ๕ หรือ ม.ศ. ๖ หรือเทียบเท่าขึ้นไป ระดับกลางคือ ผู้ที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หรือเทียบเท่า หรือระดับต่ำคือ ผู้ไม่ได้รับการศึกษาเลย จนถึงผู้ที่จบการศึกษาภาคบังคับ (ป. ๔ หรือ ป. ๗) ก็ตาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุและโทรทัศน์ในระดับที่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบด้วยวิธีการของ Scheffe' แล้วพบว่า กลุ่มที่มีการศึกษาสูงคือ จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป มีความรู้สูงกว่าผู้ที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า และผู้ที่ไม่เคยเรียนและจบการศึกษาไม่เกินภาคบังคับ

๒.๔ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความรู้เกี่ยวกับสารต้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์ ระหว่างกลุ่มที่มีอายุแตกต่างกัน โดยการทดสอบความแตกต่างด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕ ดังนี้

(สมมุติฐานที่ ๒.๔)

ตารางที่ ๒๔ แสดงความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับสารต้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีอายุต่างกัน

Source of Variation	df.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F Prob.
Between Groups	๔	๑๐.๓๐	๒.๕๗	๐.๗๖๔	๐.๕๕
Within Groups	๓๑๐	๑๐๔๔.๘๗	๓.๓๗		
Total	๓๑๔	๑๐๕๕.๒๗			

N.S.

จากตารางแสดงว่า "ผู้ที่มีอายุแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับด้านการป้องกันยาเสพติดไม่แตกต่างกัน" ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ นั่นคือ ผู้มีอายุระหว่าง ๑๕ - ๒๔ ปี ๒๖ - ๓๕ ปี ๓๖ - ๔๕ ปี ๔๖ - ๕๕ ปี ๕๖ - ๖๕ ปี มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสารต้านการป้องกันยาเสพติดในระดับที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒.๕ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความรู้เกี่ยวกับสารต้านการป้องกัน ยาเสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์ ระหว่างกลุ่มที่มีขนาดครอบครัวแตกต่างกัน โดยการทดสอบความแตกต่างด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ ดังนี้
(สมมุติฐานที่ ๒.๕)

ตารางที่ ๒๔ แสดงความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับสารต้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างขนาดครอบครัวที่แตกต่างกัน

Source of Variation	df.	S.S.	M.S.	F Ratio	F Prob.
Between Groups	๒	๐.๕๐	๐.๒๕	๐.๐๗๔	๐.๙๒๘
Within Groups	๓๑๑	๑๐๔๘.๘๓	๓.๓๗		
Total	๓๑๓	๑๐๔๙.๓๓			

N.S.

จากตารางแสดงว่า "ผู้ที่มีขนาดครอบครัวแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับสารต้านการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน" นั่นคือ ผู้ที่มีครอบครัวขนาดใหญ่ (๔ - ๕ คนขึ้นไป) ครอบครัวขนาดกลาง (๕ - ๘ คน) และครอบครัวขนาดเล็ก (ไม่เกิน ๔ คน) มีความรู้เกี่ยวกับสารต้านการป้องกันยาเสพติดไม่มากหรือน้อยไปกว่ากัน

๒.๖ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์ ระหว่างกลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน ด้วยการทดสอบความแตกต่าง โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕ ดังนี้

(สมมุติฐานที่ ๒.๖)

ตารางที่ ๓๐ แสดงความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติด ระหว่างกลุ่มที่มีรายได้แตกต่างกัน

Source of Variation	df.	S.S.	M.S.	F Ratio	F Prob.
Between Groups	๒	๔.๗๔	๔.๘๗	๑.๔๔๘	๐.๒๓๖
Within Groups	๓๐๔	๑๐๓๘.๔๖	๓.๓๖		
Total	๓๑๑	๑๐๔๓.๒๐			

N.S.

จากตารางแสดงว่า "ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน" นั่นคือ ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง (มีรายได้ต่อเดือนเกิน ๓,๐๐๐ บาทขึ้นไป) และผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับกลาง (มีรายได้ต่อเดือนเกิน ๑,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท) และระดับต่ำ (มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท) มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุและโทรทัศน์ ไม่มากหรือน้อยไปกว่ากัน

๓. ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์ของประชาชนที่มี สถานภาพ เพศ การศึกษา อายุ ขนาดครอบครัว และฐานะทาง เศรษฐกิจแตกต่างกัน

(สมมุติฐานที่ ๓)

๓.๑ ผลแสดงความแตกต่างของทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพแตกต่างกัน โดยการทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีการทางสถิติแบบ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ ดังนี้

(สมมุติฐานที่ ๓.๑)

ตารางที่ ๓๑ แสดงความแตกต่างของทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพแตกต่างกัน^๑

สถานภาพ	จำนวน (N)	ค่าเฉลี่ย (X)	ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ค่า T	ค่า Prob.
บิดามารดา	๑๖๔	๓๔.๖๐	๓.๕๒	-๒.๕๘*	๐.๐๑
เยาวชนนอกสถานศึกษา	๑๔๖	๓๕.๗๔	๓.๕๗		

* $P < 0.05$

จากตารางพบว่า "ผู้ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕ และยังพบต่อไปอีกว่า ผู้ที่มีสถานภาพ เป็นเยาวชนนอกสถานศึกษามีทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุและโทรทัศน์ ดีกว่าผู้ที่มีสถานภาพ เป็นบิดามารดา^๑

^๑ ในการวิเคราะห์สมมุติฐานที่ ๓ ข้อความที่ว่า "มีทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติด ดีกว่า" หมายถึง "มีทัศนคติที่เห็นด้วยกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดมากกว่า"

๓.๒ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติด
ระหว่างกลุ่มที่มีเพศแตกต่างกัน โดยการทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติแบบ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ
ทางสถิติ ๐.๐๕ ดังนี้

(สมมุติฐานที่ ๓.๒)

ตารางที่ ๓๒ แสดงความแตกต่างของทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีเพศ
แตกต่างกัน

เพศ	จำนวน (N)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ค่า T	ค่า Prob.
ชาย	๑๖๔	๓๕.๑๒	๓.๕๒	-๐.๐๕	๐.๙๖
หญิง	๑๔๖	๓๕.๑๔	๓.๖๔		

N.S.

จากตารางพบว่า "ผู้ที่มีเพศแตกต่างกันมีทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติด ไม่
แตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ เพศหญิง และ เพศชาย มีทัศนคติต่อสารด้านการป้องกัน
ยาเสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓.๓ ผลแสดงความแตกต่างของทัศนคติต่อสารต้านการป้องกันยาเสพติดทาง
 วิทยุและโทรทัศน์ ระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาแตกต่างกัน โดยการทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติการ
 วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ ดังนี้

(สมมุติฐานที่ ๓.๓)

ตารางที่ ๓๓ แสดงความแตกต่างของทัศนคติเกี่ยวกับข่าวสารต้านการป้องกันยาเสพติดระหว่าง
 กลุ่มที่มีการศึกษาต่างกัน

Source of Variation	df.	S.S.	M.S.	F Ratio	F Prob.
Between Groups	๒	๓๒๔.๗๖	๑๖๒.๓๘	๑๓.๖๖ *	๐.๐๐๐
Within Groups	๓๑๒	๓๗๐๙.๕๘	๑๑.๘๘		
Total	๓๑๔	๔๐๓๔.๓๔			

* $P < 0.05$

จากตารางพบว่า "ผู้ที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีทัศนคติต่อสารต้านการป้องกันยาเสพติด
 แตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อนำมาทดสอบหาความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาแตกต่างกันด้วยวิธีการของ
 Scheffe' ปรากฏว่า กลุ่มที่มีการศึกษาสูงคือ จบ ม.ศ.๕ หรือ ม.ศ.๖ หรือเทียบเท่าขึ้นไป
 มีทัศนคติต่อสารต้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุและโทรทัศน์ ต่ำกว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับกลางคือ
 จบมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า และผู้ที่มีการศึกษาระดับต่ำคือ ไม่เคยเรียนเลยจนถึงการศึกษา
 ภาคบังคับ (ป.๔ หรือ ป.๗) ตามลำดับ

๓.๔ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุและโทรทัศน์ ระหว่างกลุ่มที่มีอายุแตกต่างกัน โดยทดสอบความแตกต่างด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ ดังนี้

(สมมุติฐานที่ ๓.๔)

ตารางที่ ๓๔ แสดงความแตกต่างของทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติด ระหว่างกลุ่มอายุแตกต่างกัน

Source of Variation	df.	S.S.	M.S.	F Ratio	F Prob.
Between Groups	๔	๑๒๒.๕๒	๓๐.๖๓	๒.๔๓*	๐.๐๔๗
Within Groups	๓๑๐	๓๔๑๑.๗๘	๑๒.๖๒		
Total	๓๑๔	๔๐๓๔.๓๐			

$P < 0.05$

จากตารางแสดงว่า "ผู้ที่มีอายุแตกต่างกันมีทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อนำมาทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการของ Scheffé พบว่ากลุ่มที่มีอายุระหว่าง ๑๕ - ๒๕ ปี มีทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุและโทรทัศน์ ดีกว่ากลุ่มที่มีอายุระหว่าง ๓๖ - ๔๕ ปี, ๔๖ - ๖๕ ปี, ๒๖ - ๓๕ ปี และ ๔๖ - ๕๕ ปี ตามลำดับ

๓.๕ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุและโทรทัศน์ ระหว่างกลุ่มที่มีขนาดครอบครัวแตกต่างกัน โดยทดสอบความแตกต่างด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ ดังนี้

(สมมติฐานที่ ๓.๕)

ตารางที่ ๓๕ แสดงความแตกต่างของทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างขนาดครอบครัวที่แตกต่างกัน

Source of Variation	df.	S.S.	M.S.	F Ratio	F Prob.
Between Groups	๒	๓๑.๑๙	๑๕.๕๙	๑.๒๑	๐.๒๙๘
Within Groups	๓๑๑	๓๙๙๓.๒๙	๑๒.๘๔		
Total	๓๑๓	๔๐๒๔.๔๘			

N.S.

จากตารางพบว่า "ผู้ที่มีขนาดครอบครัวแตกต่างกันมีทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติด ไม่แตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ผู้ที่มีครอบครัวขนาดใหญ่ (๔ - ๘ คนขึ้นไป) ขนาดกลาง (๕ - ๘ คนขึ้นไป) ขนาดเล็ก (ไม่เกิน ๔ คน) มีทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดไม่แตกต่างกัน.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓.๖ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องทัศนคติต่อสารต้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุและโทรทัศน์ ระหว่างกลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน โดยได้ทดสอบความแตกต่างด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕ ดังนี้

(สมมุติฐานที่ ๓.๖)

ตารางที่ ๓๖ แสดงความแตกต่างของทัศนคติต่อสารต้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีรายได้ต่างกัน

Source of Variation	df.	S.S.	M.S.	F Ratio	F Prob.
Between Groups	๒	๑๓.๘๔	๖.๖๗	๐.๕๓	๐.๕๙
Within Groups	๓๐๙	๓๘๙๖.๗๒	๑๒.๖๑		
Total	๓๑๑	๓๙๑๐.๐๕			

N.S.

จากตารางแสดงว่า "ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกันมีทัศนคติต่อสารต้านการป้องกันยาเสพติด ไม่แตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ความไม่ต่างนี้คือ ผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง (รายได้ต่อเดือนเกิน ๓,๐๐๐ บาทขึ้นไป) และฐานะทางเศรษฐกิจระดับกลาง (รายได้ต่อเดือน ๑,๐๐๐ บาทขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท) ตลอดจนฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (รายได้ต่อเดือนไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท) มีทัศนคติต่อสารต้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

๔. ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุและโทรทัศน์ของประชาชนที่มีสถานภาพ เพศ การศึกษา อายุ ขนาดครอบครัว และฐานะทาง เศรษฐกิจ แตกต่างกัน

(สมมุติฐานที่ ๔)

๔.๑ ผลแสดงความแตกต่างของความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพแตกต่างกัน โดยการทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติแบบ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ ๐.๐๕ ดังนี้

(สมมุติฐานที่ ๔.๑)

ตารางที่ ๓๗ แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพแตกต่างกัน

สถานภาพ	จำนวน (N)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ค่า T	ค่า Prob.
บิดามารดา	๑๖๙	๒๒.๕๒	๓.๙๙	-๓.๒๙*	๐.๐๐
เยาวชนนอกสถานศึกษา	๑๕๖	๒๓.๙๔			

* $P < 0.05$

จากตารางพบว่า "ผู้ที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และความแตกต่างนั้นคือ กลุ่มบิดามารดามีความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดสูงกว่ากลุ่ม เยาวชนนอกสถานศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๔.๒ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกัน
ยาเสพติด ระหว่างกลุ่มที่มีเพศต่างกัน โดยการทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติแบบ t-test ที่ระดับ
นัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ ๐.๐๕

(สมมุติฐานที่ ๔.๒)

ตารางที่ ๓๔ แสดงความแตกต่างระหว่างความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่าง
กลุ่มที่มีเพศต่างกัน

เพศ	จำนวน (N)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ค่า T	ค่า Prob.
ชาย	๑๔๗	๒๓.๙๑	๓.๘๗	๓.๑๙ *	๐.๐๐๒
หญิง	๑๖๘	๒๒.๕๔	๓.๗๘		

* $P < ๐.๐๕$

จากตารางพบว่า "ผู้ที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และความแตกต่างดังกล่าวคือ เพศชายมีความพึงพอใจต่อสาร
ด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุและโทรทัศน์สูงกว่า เพศหญิง

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๔.๓ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติด ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน โดยการทดสอบความแตกต่างด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

(สมมุติฐานที่ ๔.๓)

ตารางที่ ๓๔ แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาต่างกัน^๑

Source of Variation	df.	S.S.	M.S.	F Ratio	F Prob.
Between Groups	๒	๑๒๖.๒๗	๖๓.๑๔	๔.๒๔*	๐.๐๑๕
Within Groups	๓๑๒	๔๕๙๕.๗๕	๑๔.๗๓		
Total	๓๑๔	๔๗๒๒.๐๒			

* $P < 0.05$

จากตารางพบว่า "ผู้ที่ได้รับการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจากการทดสอบด้วยวิธีการของ Scheffe พบว่า ความแตกต่างดังกล่าวคือ ผู้ที่มีการศึกษาระดับกลางคือ ผู้ที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หรือเทียบเท่า มีความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุและโทรทัศน์สูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาในระดับต่ำคือ ผู้ที่ไม่เคยเรียนเลยจนถึงจบการศึกษามัธยมศึกษา ส่วนผู้ที่มีการศึกษาระดับอื่นไม่มีความแตกต่างกัน

^๑ในการวิเคราะห์ได้จัดระดับการศึกษาออกเป็น ๓ ระดับคือ ระดับสูงหมายถึงจบชั้น ม.ศ.๕ หรือ ม.ศ.๖ หรือเทียบเท่าขึ้นไประดับกลาง หมายถึง จบชั้น ม.ศ.๓ หรือ เทียบเท่า ส่วนระดับต่ำหมายถึง ไม่เคย เรียนจนถึงจบการศึกษามัธยมศึกษา

๔.๕ ผลแสดงความแตกต่างของความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุและโทรทัศน์ ระหว่างกลุ่มที่มีอายุต่างกัน โดยทดสอบความแตกต่างด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕

(สมมุติฐานที่ ๔.๔)

ตารางที่ ๔๐ แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มอายุที่แตกต่างกัน^๑

Source of Variation	df.	S.S.	M.S.	F Ratio	F Prob.
Between Groups	๔	๑๗๔.๔๒	๔๓.๖๑	๒.๔๗	๐.๐๑๙
Within Groups	๓๑๐	๔๕๔๗.๖๓	๑๔.๖๗		
Total	๓๑๔	๔๗๒๒.๐๕			

* $P < 0.05$

จากตารางแสดงว่า "ผู้ที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอายุต่าง ๆ ด้วยวิธีการของ Scheffe พบว่า ผู้ที่มีอายุระหว่าง ๑๕ - ๒๕ ปี มีความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุและโทรทัศน์ สูงกว่าผู้ที่มีอายุระหว่าง ๕๖ - ๖๕ ปี อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนกลุ่มอายุอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

^๑ในการวิเคราะห์นี้ได้แบ่งกลุ่มอายุออกเป็น ๖ กลุ่มคือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง ๑๕ - ๒๕ ปี ๒๖ - ๓๕ ปี, ๓๖ - ๔๕ ปี, ๔๖ - ๕๕ ปี, ๕๖ - ๖๕ ปี และ ๖๕ ปีขึ้นไป

๔.๕ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องของความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกัน ยาเสพติดทางวิทยุและโทรทัศน์ ระหว่างกลุ่มที่มีขนาดครอบครัวแตกต่างกัน โดยทดสอบความแตกต่าง ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕

(สมมุติฐานที่ ๔.๕)

ตารางที่ ๔๑ แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างขนาดครอบครัวที่แตกต่างกัน

Source of Variation	df.	S.S.	M.S.	F Ratio	F Prob.
Between Groups	๒	๕.๕๔	๒.๕๔	๐.๑๔๘	๐.๘๒๐
Within Groups	๓๑๑	๔๗๑๖.๐๔	๑๕.๑๖		
Total	๓๑๓	๔๗๒๒.๐๓			

N.S.

จากตารางพบว่า "ผู้ที่มีขนาดครอบครัวแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกัน ยาเสพติด ไม่แตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ผู้ที่มีครอบครัวขนาดใหญ่ (๔- ๕ คน ขึ้นไป) หรือครอบครัวขนาดกลาง (๕ - ๘ คน) หรือครอบครัวขนาดเล็ก (ไม่เกิน ๔ คน) มีความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดไม่แตกต่างกัน

๔.๖ ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกัน ยาเสพติดทางวิทยุและโทรทัศน์ ระหว่างกลุ่มที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจแตกต่างกัน โดยทดสอบความแตกต่างด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทาง เดียว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕

(สมมุติฐานที่ ๔.๖)

ตารางที่ ๔๒ แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีรายได้ต่างกัน

Source of Variation	df.	S.S.	M.S.	F Ratio	F Prob.
Between Groups	๒	๕๓.๖๖	๒๖.๘๓	๑.๗๙	๐.๑๖๘
Within Groups	๓๐๙	๔๖๒๖.๒๐	๑๔.๙๗		
Total	๓๑๑	๔๖๗๙.๘๖			

N.S.

จากตารางพบว่า "ผู้ที่มีรายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดไม่แตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ไม่ว่าจะ เป็นกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท หรือกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนเกิน ๑,๐๐๐ แต่ไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท หรือ เป็นกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนเกิน ๓,๐๐๐ บาทขึ้นไปก็ตาม มีความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุและโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

๕. ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดของประชาชน ที่มีอัตราการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์แตกต่างกัน โดยทดสอบความแตกต่างด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ซึ่งแยกวิเคราะห์แต่ละสื่อตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติด

(สมมุติฐานที่ ๕)

สื่อวิทยุ

ตารางที่ ๔๓ แสดงความแตกต่างของความรู้อันเกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีอัตราการเปิดรับสารจากสื่อวิทยุต่างกัน

Source of Variation	df.	S.S.	M.S.	F Ratio	F Prob.
Between Groups	๓	๗.๒๖	๒.๔๒	๐.๗๓	๐.๕๓๒
Within Groups	๓๐๑	๔๔๒.๒๘	๓.๒๙		
Total	๓๐๔	๔๔๙.๕๔			

N.S.

จากตารางแสดงควา "ผู้ที่มีความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสารด้านการป้องกันยาเสพติดไม่แตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ ผู้ที่เปิดรับสารดังกล่าวทางวิทยุทุกวันหรือ ๓ -๕ วันต่อสัปดาห์ หรือ ๑-๒ วันต่อสัปดาห์ หรือไม่เคยเปิดรับเลยก็ตาม มีความรู้ความเข้าใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดไม่มากนักน้อยไปกว่ากันเลย

สื่อโทรทัศน์

ตารางที่ ๔๔ แสดงความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับสารต้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่เปิดรับสารจากโทรทัศน์ในอัตราที่ต่างกัน

Source of Variation	df.	S.S.	M.S.	F Ratio	F Prob.
Between Groups	๓	๓๗.๒๔	๑๒.๔๑	๓.๗๗*	๐.๐๑
Within Groups	๓๐๔	๑๐๑๗.๖๖	๓.๒๔		
Total	๓๑๒	๑๐๕๔.๙๐			

* $P < 0.05$

จากตารางพบว่า "ผู้ที่มีความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารต้านการป้องกันยาเสพติดทางโทรทัศน์แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสารต้านการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ของการเปิดรับสารกับระดับความรู้ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ผู้ที่ไม่เคยเปิดรับสารต้านการป้องกันยาเสพติดทางโทรทัศน์มีความรู้ความเข้าใจสูงกว่าผู้ที่เปิดรับสารดังกล่าว ๓ - ๕ วันต่อสัปดาห์ ทุกวัน ตลอดจน ๑ - ๒ วันต่อสัปดาห์ ตามลำดับ

๖. ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องทัศนคติต่อสารต้านการป้องกันยาเสพติดทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์ของประชาชนที่มีอัตราการเปิดรับสารต้านการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน โดยทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕ ซึ่งได้แยกวิเคราะห์แต่ละสื่อตามระดับความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารต้านการป้องกันยาเสพติด (สมมุติฐานที่ ๖)

สื่อวิทยุ

ตารางที่ ๔๔ แสดงความแตกต่างของทัศนคติต่อสารต้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่มีอัตราการเปิดรับสารจากสื่อวิทยุแตกต่างกัน

Source of Variation	df.	S.S.	M.S.	F Ratio	F Prob.
Between Groups	๒	๑๓.๓๔	๖.๖๗	๐.๕๓	๐.๕๑
Within Groups	๓๐๔	๓๘๔๖.๗๒	๑๒.๖๑		
Total	๓๑๑	๓๘๖๐.๐๕			

N.S.

จากตารางแสดงว่า "ผู้ที่มีความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารต้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อสารต้านการป้องกันยาเสพติดไม่แตกต่างกัน" อย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ ผู้ที่เปิดรับสารดังกล่าวทางวิทยุทุกวัน หรือ ๓ - ๔ วันต่อสัปดาห์ หรือ ๑ - ๒ วันต่อสัปดาห์ หรือไม่เคยเปิดรับสารดังกล่าวเลยก็ตาม มีทัศนคติต่อสารต้านการป้องกันยาเสพติดไม่แตกต่างกัน

สื่อโทรทัศน์

ตารางที่ ๔๖ แสดงความแตกต่างของทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่เปิดรับสารจากโทรทัศน์ในอัตราที่ต่างกัน

Source of Variation	df.	S.S.	M.S.	F Ratio	F Prob.
Between Groups	๓	๒๑.๒๖	๑๕.๕๔	๒.๑๕ *	๐.๐๒๕
Within Groups	๓๐๔	๔๐๑๓.๑๑	๗.๒๕		
Total	๓๑๒	๔๐๓๔.๓๗			

* $P < 0.05$

จากตารางแสดงว่า "ผู้ที่เปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางโทรทัศน์แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกันด้วย" อย่างมีนัยสำคัญ

เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ของการเปิดรับสารกับระดับทัศนคติด้วยวิธีการของ Scheffe แล้วปรากฏว่า ผู้ที่เปิดรับสาร ๑ - ๒ วันต่อสัปดาห์ มีทัศนคติดีกว่า ผู้ที่เปิดรับทุกวัน ๓ - ๕ วันต่อสัปดาห์ และผู้ที่ไม่เคยเปิดรับเลย ตามลำดับ ส่วนผู้ที่เปิดรับสารทุกวัน ไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มใด

๗. ผลแสดงความแตกต่างในเรื่องความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติด
ของประชาชนที่มีอัตราการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุและโทรทัศน์แตกต่างกัน
 โดยทดสอบความแตกต่างด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
 ๐.๐๕ ซึ่งได้แยกวิเคราะห์แต่ละสื่อตามระดับความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกัน
 ยาเสพติด

(สมมุติฐานที่ ๗)

สื่อวิทยุ

ตารางที่ ๔๗ แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจ ต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่าง
 กลุ่มที่มีการเปิดรับสารจากวิทยุในอัตราที่ต่างกัน

Source of Variation	df.	S.S.	M.S.	F Ratio	F Prob.
Between Groups	๓	๖๓๑.๐๐	๒๑๐.๓๓	๑๖.๔๔ *	๐.๐๐๐
Within Groups	๓๐๑	๓๗๓๖.๔๑	๑๒.๔๒		
Total	๓๐๔	๔๓๖๗.๔๑			

* $P < 0.05$

จากตารางแสดงว่า "ผู้ที่มีความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทาง
 วิทยุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกันด้วย" อย่างมีนัยสำคัญ
 และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ของการเปิดรับสารกับระดับความพึงพอใจด้วย
 วิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า กลุ่มที่เปิดรับเกือบทุกวัน (๑ - ๒ วันต่อสัปดาห์) มีความพึงพอ
 ใจในระดับสูงกว่าผู้ที่เปิดรับทุกวัน, ๓ - ๔ วันต่อสัปดาห์ ตามลำดับ

สื่อโทรทัศน์

ตารางที่ ๔๔ แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่เปิดรับสารจากโทรทัศน์ในอัตราที่ต่างกัน

Source of Variation	df.	S.S.	M.S.	F Ratio	F Prob.
Between Groups	๓	๑๕๓.๔๕	๕๑.๑๕	๓.๔๗*	๐.๐๑๗
Within Groups	๓๐๙	๔๕๕๓.๖๒	๑๔.๗๔		
Total	๓๑๒	๔๗๐๗.๐๗			

* $P < 0.05$

จากตารางแสดงว่า "ผู้ที่มีความบ่อยครั้งในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดทางโทรทัศน์แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อสารด้านการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกันด้วย" อย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการของ Scheffe พบว่า ผู้ที่เปิดรับสารดังกล่าวทุกวัน มีความพึงพอใจสูงกว่าผู้ที่เปิดรับ ๓ - ๕ วันต่อสัปดาห์ ๑ - ๒ วันต่อสัปดาห์ ตามลำดับ

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย